בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', כ"ו באייר תשס"ו (24 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 41 ימים, שהם חמישה שבועות וששה ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

בזכותם

37 אנשים – נשים (2) וגברים – הם "**מועצת העם**", היא שאישרה בהסכמה כללית את כינון מדינת ישראל ע"י חתימת כל חבריה על מגילת העצמאות בה' באייר תש"ח-1948. רק אישור זה נתן למדינת ישראל לגיטימציה כלפי פנים כמדינה ריבונית – שאחריה באה הלגיטימציה הבינלאומית בצורת הכרתן של מדינות שונות.

במשך התקופה הקצרה מאמצע אפריל ועד למועד הפינוי הרשמי של בריטניה מארץ-ישראל ב-15 במאי (**ו' באייר**), התמקד הדיון על הכרזת המדינה בישיבות "מנהלת העם" (שם הגוף שניהל את ענייני המדינה שבדרך, והיא שקדם את "מועצת העם", שגם היא היתה זמנית עד לאחר הבחירות לכנסת הראשונה). בפני "מנהלת העם" הוצגה במלוא חריפותה התמונה המדינית והצבאית על סיכוייה הרבים וסכנותיה הגדולות. ל"מנהלת העם" נמסר דין וחשבון מלא ע"י גולדה מאיר(סון) על שיחתה עם המלך עבדאללה בעמאן ב-11 במאי, ונמסר על ההכנות לפלישה של צבאות ערב לתחום ארץ-ישראל המערבית. כן הוצגו הנתונים הצבאיים האסטראטגיים המבצעיים שבשטח, ערב צאת הבריטים ופלישת צבאות ערב מיד לאחר הפינוי הבריטי הסופי.

הנתונים הוצגו ונותחו ע"י ראש המפקדה הארצית של ה'הגנה', **ישראל גלילי**, וע"י ראש אג"ם במטכ"ל, **יגאל ידין**. נוסף לכך, הוגש, ע"י **משה שרת**, דו"ח מקיף על **ממדי הלחץ המדיני** מצד הממשל של ארה"ב, שתבע שהמוסדות הציוניים יסכימו לשביתת נשק בכל רחבי הארץ לפחות ל-3 חודשים, ו**שידחו את הכרזת העצמאות**, כדי למנוע פלישת צבאות ערב, שהיתה עלולה להעמיד בסכנה את עצם קיום המפעל הציוני.

לעומת זאת, נשקפה סכנה, כי דחיית הכרזת העצמאות תיתן לבריטים הכשר להמשיך ולהישאר בארץ כבעלי חזקה לקבל מעמד של שליט ישן-חדש, הפעם בגושפנקה של ארגון האומות המאוחדות, ו**כי הציונות תחמיץ הזדמנות היסטורית בלתי חוזרת**. הסיכונים החמורים הצפויים ליישוב עם הכרזת המדינה נשקלו לעומת האפשרויות והסיכויים החדשים שיש למדינה ריבונית בעלת כלים ממלכתיים לנהל מאבק צבאי ומדיני.

אחרי לבטים ודיונים ממושכים, שארכו שעות רבות ונתמשכו על פני יממות אחדות, הוכרעה הכף ו"מנהלת העם" **הגיעה להסכמה כללית**, ללא הצבעה, ש**יש להכריז** על כינון מדינת ישראל העצמאית **לקראת** מועד הפינוי הבריטי, ולא לדחות לשעה אחרת את ההזדמנות ההיסטורית לממש עצמאות לאומית יהודית בארץ-ישראל.

רק על עניין אחד בהכרזת העצמאות קיבלה "מנהלת העם" החלטה באמצעות הצבעה. הפלוגתא היתה האם להביא או לא להביא [כמקובל בהכרזת כינון מדינה] במפורש את **גבולות מדינת ישראל** בנוסח של הכרזת העצמאות. היו שטענו כי הדבר חיוני וכי מן הראוי לקבוע שאנו מקבלים את **גבולות החלוקה** שנקבעו בהחלטת עצרת האו"ם מ-**י"ז בכסלו** תש"ח [כ"ט בנובמבר 1947]; והיו שגרסו כי **אַל** לנו להתחייב במפורש בדבר גבולות מדינת ישראל. העניין הוכרע ב-12 במאי ע"י הצבעה שקבעה, ברוב של **5** לעומת **4**, **לא לציין** את הגבולות בהכרזת המדינה. [ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

הבמה הוכנה לקרב ממושך על עצם קיומנו. הסיבוב הראשון החל מיידי. בסופם של הקרבות, היו "גבולות" חדשים, שנכתבו להסכמי שביתת הנשק עם כל המדינות הפולשות [מלבד עיראק, שעד היום לא חתם אף על שביתת נשק איתנו...] אך מעולם לא נחקקו גבולות אלו כגבולות הארץ... 19 שנה לאחר מכן – סיבוב נוסף. לקראתו, ננקטה הלילה החלטה נועזת נוספת ע"י מנהיגי העם דאותה שעה. **הבוקר, לפני 39 שנה, יצאו מטוסי חיל האוויר לשדות התעופה של מדינות האויב,**

...וגם בזכותם אנחנו כאן היום!

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל